

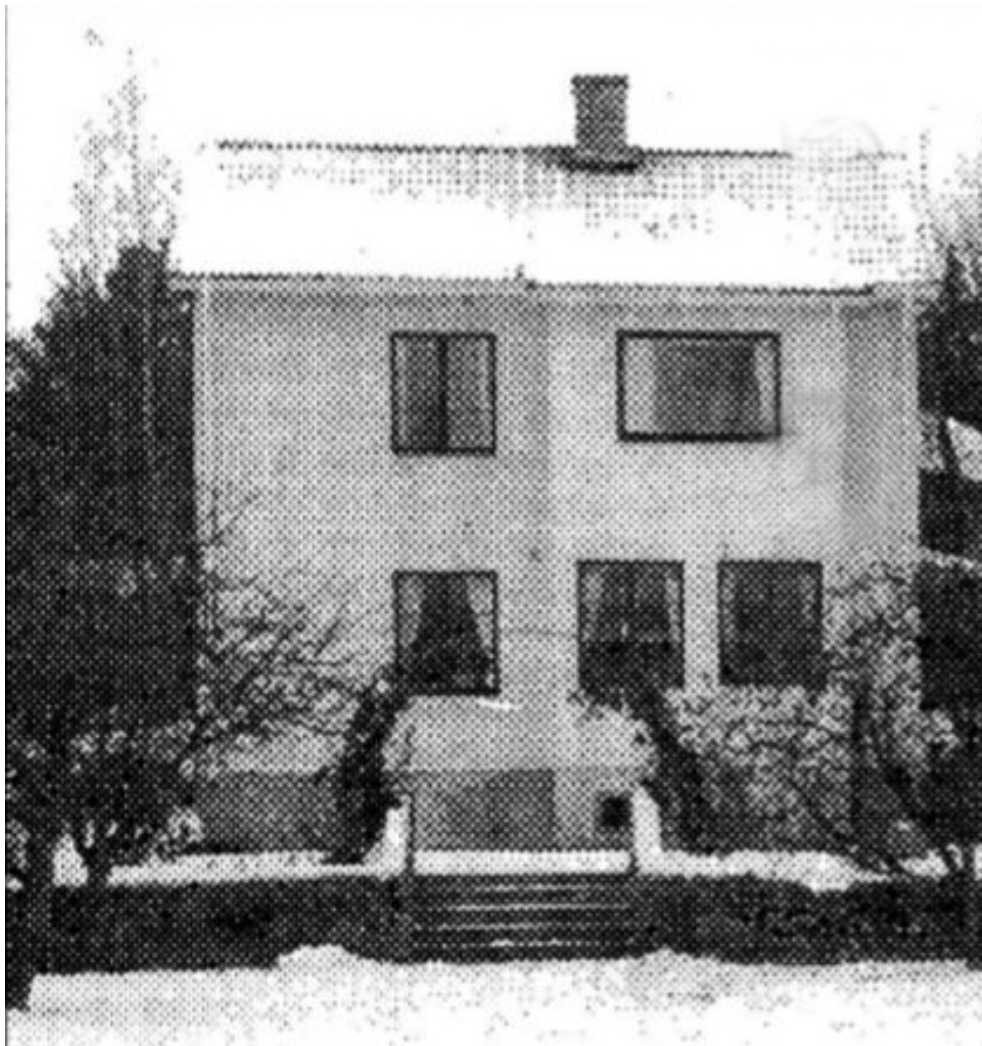
Minnen från Handen

I Glimtar från 2006 skriver Caisa Olsson en liten betraktelse om Handen från sin barndom:

”HANDENS CENTRUM” - ropade busskonduktören ut!
Då visste man att man var hemma!

Hemma i ett lugnt villaområde där alla kände alla, och det var roligt och tryggt. Vi hade egna bussar, Stockholm-Södertörn, gräddgula och gröna. 2:an gick till Handen, 5:an till Dalarö och 9:an till Årsta Havsbad.

Vi som bodde i Handen kunde åka med alla tre. Man kände alltid chauffören som körde bussen, också konduktören. När man stigit av och gått över Dalarövägen var man på Vendelsövägen där jag bodde i nr 8.

Huset på Vendelsövägen 8 där jag bodde!

Alla tomter var stora med fina trädgårdar, många fruktträd och växter. Eftersom hela Handen är byggt på en grusås var det svårt att få riktigt gröna gräsmattor, men potatis och äppelträd växte bra. Det gick åt mycket matjord, lass på lass för gruset liksom åt upp jorden.

När vi var barn på 40- och 50-talet så fanns här tio till tolv barn i olika åldrar. Vårt kvarter sträckte sig från Nynäsvägen där Hörncaféet låg fram till Dalarövägen med den gula kiosken i hörnan. Tyvärr har jag inget kort på kiosken som var samlingspunkt för oss ungar.

Vår tomt låg i hörnan av Källvägen-Vendelsövägen. Skolan som vi gick i ligger fortfarande kvar. Den och gamla kommunalhuset är väl nästan det enda som finns kvar av gamla Handen. Någon gång under det tidiga 60-talet fick kommunalpolitikerna i Handen storhetsvansinne och allt det gamla skulle bort för ett modernt och urbaniserat samhälle. En förort som alla andra runt Stockholm.

Alla som bodde i området där sjukhuset nu ligger blev mer eller mindre överkörda. Många blev gamla i förtid, sjuka, och några flyttade ifrån kommunen. Utvecklingen i ett samhälle kan man inte göra så mycket åt men allt kan göras med takt och förståelse för de som byggt sina hus och bostäder med egna händer och förväntar sig att få bo där i lugn och ro tills de själva tar avsked.

Nynäsvägen mot söder, uppe i backen skymtar centrumbygget!

Det som tröstar mig är att det blev ett sjukhus som alla som behöver kan komma till. Fastän många år gått är det fortfarande förenat med smärta när man tänker på, och ser bilder på det som var.

Den här minns vi väl?

En upplevelse jag delar med många; även andra delar av Handen blev ju utplånade och omstrukturerade. Trots detta är Haninge med sin natur och närheten till havet en pärla!